

Szakedolgozat tartalmi kivonata

Közösségi éneklés szerepe az integráltan tanuló fiatalok körében

Juhász Nikolett

Gyógypedagógia, BA, nappali tagozat

Neveléstudományi Intézet/Gyógypedagógiai Tanszék

Belső témavezető: Dr. habil Di Blasio Barbara, egyetemi docens

Magyar Agrár és- Élettudományi Egyetem, Kaposvári Campus

Szakedolgozatom fő témája az integráltan tanuló diákok és a közösségi éneklés kapcsolata, valamint annak hatásai. Elsősorban arra kerestem választ, hogyan működnek ma a diákkórusok és ebbe hogyan, milyen módon tudnak beilleszkedni és részt venni a különböző diagnózissal rendelkező tanulók. Szakedolgozatom szakirodalmi feldolgozásában röviden bemutatom az integrációval és inklúzióval kapcsolatos fogalmakat, mai helyzetüket az oktatásban. A továbbiakban részletezem a zene pozitív hatásait és ismertetem, pontosan kiket nevezhetünk zenei tehetségnek, kiemelten a sérült, fogyatékkal élő személyekre vonatkozó zenei tehetség fogalmát. A továbbiakban bemutatom a kóruspedagógia kialakulásának történetét röviden és körül járom a közösségi éneklés fontosságát, valamint a mai ének-zene oktatás helyzetét. Néhány gondolatban összegzem a zeneterápia és a zenepedagógiai közötti különbséget, majd a közösségi zenélés, éneklés témakörét boncolgatom. Kutatásomhoz primer kutatási módszert alkalmaztam, amely során négy kórusvezetővel készítettem félig strukturált mélyinterjút. Kérdéseim elsősorban az integráltan tanuló diákokra vonatkoztak, pontosabban az ő munkájukra, teljesítményükre, viselkedésükre és a közösségi éneklésnek köszönhetően látható és érzékelhető pozitív hatásokra. Mélyinterjút négy kórusvezetővel készítettem. A válaszokat kérdésenként összegezve mutatom be szakedolgozatomban, külön megemlítve, kiemelve az eltérő válaszokat. Interjúelemzést követően azt a következtetést vontam le, hogy az integráltan tanuló diákok ugyanolyan lelkesen vesznek részt a kórus munkájában, mint épfejlődésű társaik. Egy másik fontos eredmény, hogy minden tanulóra pozitívan hat a közösségi éneklés látható, érzékelhető mértékben. Speciális pedagógiai módszerek és eszközök bevonására csupán különleges esetekben van szükség, az esetek nagy többségében ugyanúgy részt tudnak venni a különböző kódokkal, diagnózissal rendelkező tanulók is a munkában. A legnagyobb nevelő, húzó és motiváló erő az maga a közösség. Az SNI és BTMN diagnózissal rendelkező tanulóknál gyakran megfigyelhető, hogy a kóruspróbák ideje alatt másképpen viselkednek, mint más környezetben, mely szintén a közösségi húzóerőnek köszönhető.